

Marx 1940 Hurra för kokslovet

såga dessa båda Norra latinare, som redan på söndagen åkte ut till sommarhemmet i skärgården och här diska efter sina kamrater. — Se artikel sista sidan.

Ser man på, det våras här ute i Roslagen, backarna börja bli bara och snart titta vårsipporna fram.

Så tyckte ungdomarna i Norra latin när de på söndagen kommo skidande i stöpet över Vaddö fjärd och nådde upp i skogsterrängen kring sin sommarstuga "Sjövik" strax ovanför Marums brygga på Björkö. Det låg verkligen bara fläckar på södersluttningen, och i det nollgradiga vädret kände man det som vår i luften.

Klockan var framåt 2 på dagen när skidpatrullen på ett 20-tal kända pojkar med sommarhemmets kurator, kand. Stig Bure i spetsen, nådde fram till Sjövik. Man hade tagit tåget till Norrtälje, därifrån abonnerad buss till Björhövda, men sedan blev det att köra på laggarna den fyra kilometer långa vägen över isen. Det var ganska hårdkört, men de som tövslat klarade sig bra. Vid Björhövda mötte tre kamrater, som skickats ut kvällen förut för att elda upp i stugan. De hade med sig en kälke och på den togs dels den säck med koks, som färdledaren med stora mödor och besvär lyckats uppbära i stan, dels en mystisk brun rygsäck, som skickats med av "mannen som alla ville mördas" — nyfikenheten på den säcken var lika stor som omorgnen om kokssäcken var allmän bland pojkarna.

Det var varmt i stugan, där fru Österman, sommarhemmets hjälpsamma vän i Marum, stod och välkomnade med nyba-

kade bullar och varm choklad. Man slängde av sig de väldiga rygsäckarna. Humöret, som redan från början var glatt, blev skrikande, och kandidat Bruce fick ingen levande ro förän innehållet i den mystiska rygsäcken inventerats. Den befanns vara fullpackad med choklad och mandelmassa, som regissör Rune Carlsten, gammal vän till pojkarna och sommarhemmet, vänligt och frikostigt spenderat.

Snart blev det emellertid ordning i lägret. Förläggningsordern spikades och var man fick veta sitt jobb under den vecka, som sejouren nu varar tills truppen blir avlöst av en kontingent äldre kamrater. De präktiga turistsångarna bäddades i ett huj, ved sågades och diverse göromål uträttades av dem som inte fingo lov att gå ut och göra backhopp i terrängen. En av pojkarna hade tagit med sig sovsäck och tyckte han varit väldigt finurlig för han slapp ju då att bädda sin säng. Det var inte rättvist, tyckte de andra grabbarna, och kamraten med sovsäcken fick enligt enhälligt domslut utbyta favören mot att utses till lägrets förste städare.

Så småningom kom kåket. Fru Österman hade lagat till en härlig middag på köttbullar och fruktgräm, och hon såg strålände lycklig ut, när varenda köttbulle åkte ned i de aptitfriska latinmågarna. Efter middagen sattes radion på, marsvårens kvällsskymning sänkte sig och tövinden friskade över roslagsskärens isfjärdar.

Såga ved för eld till egen härd är ett tjusigt jobb, tycker de här båda Norra-latingymnasisterna. Därunder rast vid en på Vaddöfjärden infrusen roslagsskuta.

